

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/775 VAN DE COMMISSIE

van 18 mei 2015

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 wat de conformiteitsgoedkeuring betreft

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 53, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 34, lid 8, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 van de Commissie ⁽²⁾ zijn de regels vastgesteld voor de onttrekking van uitgaven die niet aan de Unievoorschriften voldoen aan Uniefinanciering. Daarin is ook voorzien in een afwijking van die regels, die inhoudt dat de lidstaten kunnen verzoeken dat de bedragen in mindering worden gebracht in termijnen.
- (2) Ten aanzien van een lidstaat die ernstige financiële moeilijkheden ondervindt, moet de Commissie de mogelijkheid krijgen om niet alleen toe te staan dat de bedragen in drie jaartranches in mindering worden gebracht, maar ook uitstel van terugbetaling te verlenen voor een periode van niet meer dan 24 maanden indien de betrokken lidstaat daarom verzoekt.
- (3) Dat uitstel mag alleen worden verleend aan lidstaten die financiële bijstand krijgen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad ⁽³⁾, Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad ⁽⁴⁾ of het op 2 februari 2012 ondertekende Verdrag tot instelling van het Europees Stabiliteitsmechanisme.
- (4) De ervaring heeft geleerd dat de verlening van uitstel voor terugbetaling kan leiden tot een accumulatie van schulden die opeisbaar kunnen worden terwijl de betrokken lidstaat nog steeds ernstige financiële moeilijkheden ondervindt en niet in staat is de vereiste terugbetalingen te doen. Daarom moet de Commissie de mogelijkheid krijgen om de uitstelperiode te verlengen met een periode van niet meer dan twaalf maanden, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de financiële bijstand.
- (5) Bovendien heeft de ervaring geleerd dat de verplichting om het volledige bedrag waarvoor uitstel is verleend in drie jaartranches terug te betalen, een te zware druk kan leggen op lidstaten die na afloop van de uitstelperiode nog in financiële moeilijkheden verkeren. Daarom moet het mogelijk worden dat in toekomstige besluiten de terugbetaling in een hoger aantal termijnen wordt toegestaan wanneer de betrokken bedragen een groot aandeel van het bruto binnenlands product van de lidstaat uitmaken.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 van de Commissie van 6 augustus 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft betaalorganen en andere instanties, financieel beheer, goedkeuring van de rekeningen, voorschriften inzake controles, zekerheden en transparantie (PB L 255 van 28.8.2014, blz. 59).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 houdende instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme (PB L 118 van 12.5.2010, blz. 1).

- (6) De lidstaat waaraan uitstel is verleend, moet ervoor zorgen dat de tekortkomingen die tot de inhouding hebben geleid en die ten tijde van het besluit nog bestaan, worden verholpen op basis van een in overleg met de Commissie vastgesteld actieplan met duidelijke voortgangsindicatoren. Indien een lidstaat waaraan uitstel is verleend, er niet in slaagt de tekortkomingen volgens het actieplan te verhelpen en daardoor de begroting van de Unie aan extra financiële risico's blootstelt, moet de Commissie haar besluit tot uitstel van de inhouding van de bedragen kunnen wijzigen of intrekken, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.
- (7) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de Landbouwfondsen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De volgende leden 8 bis en 8 ter worden ingevoegd in artikel 34 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014:

„8 bis. Voor lidstaten die financiële bijstand krijgen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad (*), Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad (**) en het Verdrag tot instelling van het Europees Stabiliteitsmechanisme, kan de Commissie, op verzoek van de lidstaat en na raadpleging van het Comité voor de Landbouwfondsen, een uitvoeringsbesluit vaststellen tot verlening van uitstel van de uitvoering van besluiten die na 1 mei 2015 zijn vastgesteld op grond van artikel 52 van Verordening (EU) nr. 1306/2013, met een periode van niet meer dan 24 maanden vanaf de datum van de vaststelling ervan (hierna „besluit tot uitstel” genoemd).

Bij het besluit tot uitstel wordt toegestaan dat de bedragen na afloop van de uitstelperiode in drie jaartranches in mindering worden gebracht. Wanneer het totale bedrag waarop het besluit tot uitstel betrekking heeft, meer dan 0,02 % van het bruto binnenlands product van de lidstaat uitmaakt, kan de Commissie een terugbetaling in ten hoogste vijf jaartranches toestaan.

De Commissie kan, op verzoek van de lidstaat en na raadpleging van het Comité voor de Landbouwfondsen, de in de eerste alinea bedoelde uitstelperiode éénmaal verlengen met een periode van niet meer dan twaalf maanden.

De lidstaat waarvoor een besluit tot uitstel is goedgekeurd, zorgt ervoor dat de tekortkomingen waarop de onttrekking aan financiering is gebaseerd en die ten tijde van de goedkeuring van het besluit tot uitstel nog bestaan, worden verholpen op basis van een in overleg met de Commissie vastgesteld actieplan met uiterste termijnen en duidelijke voortgangsindicatoren. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel gaat de Commissie in een van de volgende gevallen over tot de wijziging of intrekking van het besluit tot uitstel:

- a) de lidstaat slaagt er niet in de nodige maatregelen te nemen die in het actieplan zijn vastgesteld om de tekortkomingen te verhelpen;
- b) de voortgang van de herstelmaatregelen is onvoldoende volgens de voortgangsindicatoren, of
- c) de uitkomst van de maatregelen is niet bevredigend.

8 ter. De in de leden 8 en 8 bis bedoelde uitvoeringsbesluiten worden vastgesteld volgens de in artikel 116, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 bedoelde raadplegingsprocedure.

(*) Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1).

(**) Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 houdende instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme (PB L 118 van 12.5.2010, blz. 1).“.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 mei 2015.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNKER
